

Mødet den 4. Oktober 1906.

(For lukkede Døre).

Fraværende var Filtenborg og Rahr.

1. (J. Nr. 261—1906). I Anledning af den til Erklæring fra Indenrigsministeriet modtagne Besværing fra Tømremestrene Andersen og Skriver over at være forbigaaede ved Licitationen over Tømrerarbejdet til den ny **Byskole** vedtoges det at svare overensstemmende med Skoleudvalgets Indstilling, der var saalydende:

»I Anledning af, at Byraadet har sendt hoslagte Sag til Skoleudvalgets Erklæring, skal dette kortelig fremsætte Motiverne til sin Handlemaade overfor Firmaet Andersen & Skriver.

Da der er stor Trang til den ny Byskole, har Udvalget bestræbt sig for at fremskynde Opførelsen af den saa meget som muligt ved at paalægge Entreprenørerne at have de af dem paatagne Arbejder færdige til kontraktmæssige Tider, og for at sætte endnu mere Pres paa har man fastsat temmelig store Dagmulkter i Tilfælde af for sen Aflevering. Hensigten med alt dette er, at Bygningen, som først paabegyndtes 1. Juni 1906, skal staa færdig til Brug 1. April 1907, hvad Skoleforholdene gør absolut nødvendigt.

Det følger naturligvis heraf, at Udvalget har maattet være særlig forsigtigt ved Valget mellem Entreprenørernes Tilbud, at ikke en enkelt mindre leveringsdygtig Mester skulde komme som en Forstyrrelse ind i den Samvirken, hvorpaa en Bygnings hurtige og sikre Opførelse beror. Med velberaad Hu har Udvalget derfor i alle Licitationsbetingelser ladet anbringe den Passus, at det ikke vilde være bundet til at tage det laveste Tilbud, for at det kunde have frie Hænder til eventuelt at vælge en Entreprenør, som ganske vist forlangte lidt mere, men som til Gengæld ved hele sit Forhold afgav Garanti for energisk og godt Arbejde.

Da nu Firmaet Andersen & Skriver blev lavest bydende paa Tømrerarbejdet ved Gymnastikbygningen, var Udvalget betænkeligt ved at indstille dets Tilbud, idet Firmaet paa Grund af sin Stilling udenfor Mesterforeningen er hindret i at faa fagudlærte Folk. Vel kan de faa Læredrenge og Forbundtere, og de to Mestre arbejder selv med; men da de, som de selv siger, har et Arbejde for Kommunen i Forvejen, som de med deres faa og mindre dygtige Folk har nok at gøre med foreløbig, og man desuden maatte være forberedt paa, at de vilde have mindre let ved at samarbejde med de andre Mestre i Bygningsfagene, saa frygter Udvalget for, at de ikke vilde kunne præstere Arbejdet færdigt i rette Tid.

Andersen & Skriver anfører som Bevis paa, at en saadan Frygt var ubegrundet, at de har haft Arbejde ved en hel Række offentlige Bygninger og sidst ved Alderdomshjemmet; men hertil er at bemærke, at deres Stilling efter Opførelsen af denne Bygning er en

væsentlig anden end før, idet det netop var ved den Lejlighed, at de kom i den Konflikt med deres Kolleger, som nu hindrer dem i at faa fagudlærte Folk. Ganske vist har Andersen & Skriver nu et mindre Arbejde for Kommunen; men dels er det noget, som det aldeles ingen Hast har med, og dels har de som anført formentlig fuldt op at bestille med det for Tiden.

Af de anførte Grunde ansaa Udvalget det for rigtigt at indstille næstlaveste Bud til Byraadets Approbation; det er gjort af en Mester, som frembyder de ønskede Garantier, og det bemærkes udtrykkelig, at dette Bud omtrent er af samme Størrelse som Arkitektens Overslagssum, saa Udvalget formentlig var berettiget til ikke at nære finansielle Betænkeligheder ved at indstille det.

Udvalget tror herefter at turde paastaa, at det i denne Sag har handlet i Byens velforstaaede Interesse.

2. (J. Nr. 279—1906). Af Politimesteren var til de 5 ledige Pladser som Dag-Opsyn ved det ny **Thing- og Arresthus** indstillet 10 af de Ansøgere, der havde meldt sig. Til Pladsen som Nattevagt var indstillet 3, til Pladsen som Fyrbøder var ligeledes indstillet 3, og til Pladsen som kvindeligt Opsyn, til hvilken kun havde meldt sig 2, var 1 indstillet.

Der nedsattes et Udvalg bestaaende af Thing- og Arresthusudvalgets Medlemmer samt Lottrup og Sabroe, der bemyndigedes til at træffe Afgørelse i Sagen, forsaavidt Enstemmighed kunde opnaas.

3. (J. Nr. 107—1906). Efter afholdt Licitation vedtoges det i Overensstemmelse med Vandværksudvalgets Indstilling at overdrage Opførelsen af **Vandtaarnet** ved Højvang til Murermester N. Nielsen af Aarhus for 21680 Kr.

4. (J. Nr. 296—1906). I Overensstemmelse med vedkommende Udvalgs Indstilling vedtoges det efter afholdt Licitation at overdrage **Kulkørselen til Gasværket** til Vognmændene N. Madsen og J. Andersen for 22, 24, 28 og 32 Øre pr. Ton efter vedkommende Skibs Anlægsplads.
5. Efter Indstilling fra vedkommende Udvalg vedtoges det at anbefale de fra
 - a. (J. Nr. 290—1906). Bybud Ola Larsson og
 - b. (J. Nr. 280—1906). Købmand C. C. Kruse foreliggende Andragender om dansk **Indfødsret**.
6. (J. Nr. 260—1906). Det fra Kirsten Marie Sørensen modtagne Andragende om **Æresoprejsning** kunde under Hensyn til Beskaffenheden af de af hende begaaede Forbrydelser ikke anbefales.
7. (J. Nr. 281—1906). Det fra Træskomand Stæhr fremsendte Andragende om **Fuldmyndighedsbevilning** kunde ikke anbefales.
8. (J. Nr. 18⁶—1906). Som tidligere bevilgedes der paany Skovfoged Michelsen i Riis Skov Fritagelse for **Hundeafgift** for et Aar.
9. (J. Nr. 17—1906). Det fra N. Mortensen foreliggende Andragende om Eftergivelse af **Fattighjælp** bevilgedes i Overensstemmelse med vedkommende Udvalgs Indstilling.
10. (J. Nr. 265—1906). Der forelaa Forpagtningskontrakt med Gaardejer Chr. Munck angaaende **Marselisborg** Hovedgaard samt Tillægsbestemmelse til Lejekontrakten af 23. Maj 1899 med Skolebestyrer Gudme.

J a k o b J e n s e n fremhævede, at der var foretaget enkelte Ændringer i Forpagtningskontrakten, der tidligere i Udkast havde foreligget Byraadet. Det var saaledes udtrykkelig bestemt, at Forpagteren skulde holde Kreaturbesætning paa Gaarden, og denne skulde inden December Termin 1907

bringes op til 40 Stkr., inden December Termin 1908 til 60 Stkr., og inden December Termin 1909 til 80 Stkr., hvilket Antal derefter fremtidig skulde holdes. Til Gengæld kunde Forpagteren, naar Kreaturbesætningen var bragt op til 80 Stkr., forlange det kontante Depositum reduceret med 2000 Kr., idet Kommunen fik Pant i hele Besætningen. Det Afslag, Forpagteren kunde fordre i Forpagtnings-Afgiften for at afstaa Arealer til Kommunens Brug, var fastsat til $1\frac{1}{4}$ Gang, i Stedet for tidligere $1\frac{1}{2}$ Gang dennes Størrelse pr. $\frac{1}{2}$ Td. Land. Der var endelig taget saadan Bestemmelse, at Kommunen kunde lade det saakaldte Ishus nedbryde; det var nemlig af Betydning for de projekterede Gadeanlæg derude og Udnyttelsen af Kommunens Grunde sammesteds, at dette Hus fjærnedes.

De foreliggende Kontrakter godkendtes.

Udenfor Dagsordenen vilde

11. Sabroe henstille, om der ikke kunde være Anledning til at tage under Overvejelse, hvorvidt Kommunens Udgifter til **Avertering** ikke kunde bringes noget ned. Efterhaanden som Antallet af de her udkommende Blade voksede, kunde man næppe til Stadighed ganske kritikløst avertere i dem alle. Han havde imidlertid for nylig set, at Brolægningsudvalget havde ladet et større Avertissement indrykke i samtlige Blade. Det forekom ham, at man burde anvende nogen Kritik med Hensyn til hvilke Blade, man ansaa det for tjenligt at avertere i. At avertere i de smaa Middagsblade og et Blad som Afholdsbladet »Reform«, der kun havde ca. 200 Abonnenter, var sikkert i de aller fleste Tilfælde ganske unyttigt. Naar man som Hovedregel indskrænkede sig til at avertere i Stiftstidende, Demokraten og Amtstidende, kunde

der spares en Del paa Avertissements-Kontoen, og man kunde dog gaa ud fra, at Kommunens Avertissementer blev bekendt for Byens Borgere. De øvrige her udkommende Blade havde enten ikke særlig deres Læsekreds i Byen, eller havde saa ringe en Læsekreds, at det ikke kunde betale sig at avertere i dem. Hans Udtalelser var ikke dikteret af Ønsket om at skade noget Blad, men som Medlemmer af Byraadet forekom det ham, at man havde en Pligt til at paase, at Kommunens Penge ikke blev givet unyttigt ud. Man burde i den Henseende se rent forretningsmæssigt paa Forholdene, og ingen privat Forretningsmand vilde mene, at det kunde svare Regning at avertere i de mindre Blade, i hvert Tilfælde ikke i samme Omfang som i de større.

Vestesen skulde, naar den foregaaende Taler særlig havde fremhævet et af Brolægningsvæsnets Avertissementer, oplyse, at dette angik en Meddelelse om Husspildevandsledninger, hvilken skulde bringes til samtlige Grundejeres Kundskab, og derfor havde man ment at burde avertere den i flere Blade. Iøvrigt anvendte Brolægningsudvalget den Fremgangsmaade, at hvor det ikke drejede sig om Bekendtgørelser, der havde mere almindelig Interesse, indskrænkede man sig til at avertere i nogle faa Blade.

Samuelson var i og for sig ganske enig med Hr. Sabroe, men han kunde ønske, at der af Byraadet blev givet de forskellige Udvalg en Rettesnor for, hvilke Blade der i Almindelighed burde averteres i.

Jul. Andersen ansaa den af Brolægningsudvalget anvendte Fremgangsmaade for ganske fornuftig. Naar Bladet »Reform« særlig var blevet

nævnt, skulde han blot sige, at dette havde adskillig mere end 200 Abonnementer.

Jakob Jensen vilde fraraade, at der blev givet nogen almindelig Regel for, hvilke Blade der skulde averteres i. Det maatte overlades til de forskellige Udvalg i hvert enkelt Tilfælde at træffe Bestemmelse i saa Henseende, med Hensyntagen til de nu udtalte Ønsker om nogen Sparsommelighed i Retning af Avertering.

Mousten var tilbøjelig til at mene, at man i de fleste Tilfælde kunde nøjes med at avertere i Stiftstidende og Demokraten.

Simonsen paapegede, at der fremkom et noget skævt Forhold ved at avertere lige meget i alle Blade. Man maatte erindre, at de ny Blade ikke havde og ikke kunde have den Læsekreds eller den Betydning som de ældre og de større Blade; de smaa Blade forlangte imidlertid akkurat den samme Pris af Kommunen for Avertissementer som de store, uagtet Bekendtgørelserne jo i de førstnævnte kun fik en forholdsvis ringe Udbredelse.

Harald Jensen forstod meget vel, at de smaa Blade gjerne vilde have saa mange Avertissementer som muligt, og gjorde hvad de kunde for ogsaa at faa Kommunens Bekendtgørelser; for et Blad, der skulde kæmpe sig frem, spillede Avertissementer en ikke ringe Rolle. Noget andet var, at det var urimeligt, at et Blad med kun en lille Læsekreds skulde have den samme Pris for et Avertissement som et Blad med mange Abonnenter. Det var i Virkeligheden ogsaa kun Kommunen, der maatte betale fuld Pris for Avertissementer i de mindre Blade; de private fik deres Bekendtgørelser indrykket i disse for en meget lille Betaling. Avertissementer burde betales efter

den Værdi, de havde for den Averterende, og ingen vilde vel paastaa, at det havde samme Betydning at avertere i Blade med faa Abonnenter som i Blade med mange. Han skulde derfor henhænde, at der gennem Byrådskontoret forhandlede med de mindre Blade, om at de, dersom de ønskede Kommunens Avertissementer, skulde nedsætte Betalingen for dem.

